

Vacantie op „De Beer”

Een kwestie van brengen en halen

Kamphuis „De Beer”, waar een deel van de Schiedamse minderbedeelde jeugd deze Augustusmaand zal vertoeven, was een jaar geleden niets meer dan een somber, vervallen en vervuild veldlazaret, daterend uit de dagen van de Duitse bezetting. Wel waren sedert de bevrijding weer tienduizenden natuurliefhebbers naar dit unieke reservaat op Rozenburg getrokken, maar het soldatenhospitaal zou zeven jaar onbewoond en vervuilend staan, vóór de Schiedamse Gemeenschap en de Stichting Vacantieverblijven Lagere Schooljeugd er hun oog op lieten vallen.

Gelukkig zag men de grote mogelijkheden van dit grote gebouw, daar midden tussen de bomen en de vogels, en na korte tijd was ook geld bijeengebracht voor de restauratie, om vervolgens tot de kamphuisinrichting over te gaan. Gelukkig, want nu kunnen jaarlijks jongens en meisjes dank zij dit initiatief volop genieten van land en lucht, rust en vrijheid.

Inderdaad, „De Beer” is een streek van rust en vrijheid. Wie van Hoek van Holland met het veerbootje (eens per uur) is overgevoerd en de lange steiger is afgelopen, vindt zichzelf opeens in een smal laantje tussen de bomen. Slaat men rechtsaf, dan belandt men in verboden gebied langs de zee, maar wie rechtdoor loopt en de goede straatweg bewandelt ziet al binnen een kwartier het rode dak van het kamphuis boven het groen uitsteken.

Via een oprijlaan komt men bij de keuken, die meestal belegerd wordt door een dozijn kwieke eendjes. En in de keuken zelf staat de heer H. Diederik, de welgemutste Rotterdammer, die hier de schepter zwaait. Terwijl hij 80 kilo aardappelen van de schil ontdoet — want zeventig hongerige kinderen hebben fikse magen — vertelt hij van de vorderingen, die de laatste maanden zijn gemaakt.

In Mei van dit jaar begon men immers pas met de grote schoonmaak in

het verwaarloosde pand. Vier mensen waren veertien dagen in de weer om althans het ergste vuil te verwijderen en toen kon de metamorfose tot kamphuis pas werkelijk beginnen. Timmerlieden en metselaars kwamen bij de vleet om muren en plafonds en kozijnen op te knappen. Loodgieters installeerden een enorme watertank, plus negen toiletten en wasplaatsen voor jongens en meisjes. In de grote zalen kwamen tafels en stoelen, in de kleinere werden bedden geplaatst,

„Daar gaan we weer”

Een vacantiweek zonder revue is als een bruid zonder sleep, als een begrafenis zonder bloemen, als een burgemeester zonder vest, als een motorfiets zonder duozadel. Een revue hoórt er nu eenmaal bij!

Omdat „revues” en aanverwante artikelen zijn ondergebracht bij de sectie Toneel was het bestuur van die sectie dus zo vlijtig om — het vorig jaar October — enthousiast te beloven: „Dat komt in orde”... Het kómt ook in orde... Maar denken jullie, lieve lezers, nou asjeblieft vooral niet dat de revue 1953 er zo maar van zelf gekomen is!! Lieve deugd!...

Men begon met een uitnodiging aan alle Schiedammers om ideetjes in te sturen. Er zijn ruim 75.000 Schiedammers en als we de vrouwen, kinderen en grijsaards niet meetellen zouden er toch zo ongeveer een kleine tienduizend inzendingen verwacht mogen worden... Zoveel zijn er niet gekomen. Nee,... Om eerlijk te zijn: er kwamen er drie...

Wat zegt u? Gewoon drie, ja! Drie ideetjes...

Nou en toen zijn ze verder gaan bouwen, snapt u!

In Mei zijn de repetities begonnen. Elke Donderdag-avond... en elke Donderdag-avond waren er danseuses die de benen namen..., zangers die „Vaarvel” zongen en spelers die af trokken... één grote uitvaart!

De bestuurderen van de sectie Toneel zaten met krampachtige glimlachen mekaar moed in te spreken, al zenuw-kauwend. Ze hielden zich dapper al waren ze dikwijls op het „sim”men af!

Maar „j o n g e” kerels als het zijn laten ze zich niet door zo’n revuetje in een h o e k zetten, moet je net geloven...

Enfin... eind Augustus „Draait ie”... en HOE! Na afloop zal iedereen zeggen dat het „gewèldig” was... Maar kom, ik hoor de regisseur in zijn handen klappen... „Vooruit lui,” zegt ie... „Daar gaan we weer!”

SEBASTIAAN

En sprekende van de natuur kan men constateren, dat het met name de flora en fauna van De Beer zijn, die een bijzonder goede vakantie voor de jeugd waarborgen, de gezonde zee-lucht nog buiten beschouwing gelaten. Wat er aan natuurschoon rond het kamphuis te bezien valt, heeft de heer De Jong in ons vorige nummer reeds uitvoerig beschreven en het is werkelijk een lust om vele jongens en meisjes onbezorgd in deze omgeving te zien spelen en stoeien en ravotten.

Schoolkinderen uit Terneuzen, Utrecht, Gouda en Amsterdam zijn er al met een bos op de wangetjes vandaan gekomen, thans is het de beurt van de Schiedammertjes. Het zullen echter niet alleen protégé’s van de beide organiserende stichtingen zijn, die naar De Beer komen, ook het Humanistisch Verbond, Pro Juventute en Sint Franciscus Liefdewerk profiteren van dit oord.

Het is uiteraard een eenvoudig leventje, dat de jeugd er zal leiden, maar dat het voor vele kleintjes een onvergetelijke vakantie wordt, staat wel vast. Zodat ook dit Gemeenschaps-initiatief aan de rij van volledig geslaagde projecten kan worden toegevoegd. De gezichten van de kinderen op De Beer leverden daarvoor het overtuigend bewijs!

... Brood voor hongerige magen ...

kasten gebouwd en haken vastgeschroefd. En zo ontstond, stukje bij beetje, het oord, waarvan beide genoemde stichtingen zich een voorstel-ling hadden gemaakt.

Dat nu reeds een compleet en perfect geheel is verkregen zal de heer Diederik allerm minst beweren, daarvoor zal er nog heel wat gevefd en gekalkt moeten worden. Maar de zalen en kamers zijn tenminste proper en dat is al een heel ding.

Ruim tachtig kinderen en volwassenen kunnen er momenteel geplaatst worden, later wordt dat aantal wellicht nog tot honderd opgevoerd, maar dan zal er nog flink verbouwd moeten worden.

Dat het gebouw voor vele doeleinden geschikt is, moge ook blijken uit het feit, dat een dominee uit Maas-luis er diverse Zondagen ten aanhore van veertig Rozenburgers heeft gepredikt en het in de bedoeling ligt, het kamphuis gedurende de winter tot conferentie- en conversatieoord te gebruiken, ten behoeve van bijvoorbeeld natuurvorsers.

